

aljub (ARQUIT)

Depòsit quadrangular, excavat en la terra, i de poca fondària on és recollida l'aigua de la pluja. Sovint cobert de volta anomenada d'*aljub*, és a dir, aquella feta sobre la mateixa terra que era utilitzada com a encofrat, donant-li forma d'arc i, una vegada fraguada la barreja de formigó, s'excavava la terra de sota quedant així la forma de volta. La construcció d'aljubs de pluja era freqüent on resultava impossible l'arribada d'aigües de reg o canalitzades. Tal seria el cas de l'aljub del Castell, a hores d'ara encara

existent, ubicat sobre la plaça del mateix nom i del qual en tenim constància de l'existència anterior al segle XVI (*aljube* o *algube* en un document de 1525). Un altre exemple és l'aljub de la caserna de carrabiners de la partida del Segur, al peu de la serra Gelada, encara visible amb els seus elements: una xicoteta bassa que feia de filtre a les aigües que baixen per una vessant de pedra viva i l'aljub amb volta d'arc, que té una entrada i un forat o sobreeixidor per les aigües sobrants del nivell. De vegades es confon aljub amb cisterna.

Diccionari de
Benidorm